

РЕШЕНИЕ

№ 1103

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на прокурора Христовозова, като разгледа дело номер **4604** по описа за **2010** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Национална сигурност“, против Решение от 21.04.2010г., по н.а.х.д. № 1763 / 2010г. на С районен съд, НК, 23-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № ДФР /НП – 2 /26.01.2010г. на председателя на същата агенция, с което на З. „Б. В. иншурънс Г.“ за нарушение на чл.6,ал.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., като е намален размера на имуществената санкция на 2000 лв.

Иска се отмяната на решението и потвърждаване на НП, като се твърди неправилност на преценката на съда относно размера на наказанието, като с намаления размер не се постигали целите му, а определения в НП като съобразен с имущественото състояние и тежестта на извършеното нарушение, да бъде потвърден.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата, и моли съдебното решение да бъде оставено в сила.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд С. - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При постановяване на решението не е допуснато и нарушение на материалния закон. Констатациите на съда са в съответствие със събраните доказателства по делото, а изводите за произтичащите от тях правни последици и по приложението на относимите правни норми са обосновани, логични и правилни.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна. Споделят се и от настоящата инстанция доводите относно намаляване размера на наложената имуществена санкция, предвид липсата на доказателства за наложени други санкции за неизпълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и налагането ѝ над предвидения минимален размер от 2000 лв. без да се изложат конкретни съображения в НП.

Правните доводи в касационната жалба за съобразяване на санкцията от 5 000 лв. с изискванията по чл. 27, ал. 2 ЗАНН са неоснователни, предвид мотивите на административно-наказващия орган в самото НП.

Правилно е прието в мотивите на обжалваното решение, че след като не се установява да е извършено друго нарушение и не са изложени конкретни мотиви в НП за наложената санкция над този размер, то следва да бъде намален. Липсата на конкретни мотиви за налагане на конкретната санкция в по-висок размер над минимално предвидения в санкционната норма означава невъзможност при съдебен контрол да бъде проверена законосъобразността ѝ. Размерът на наложеното наказание следва да бъде обоснован с обективно установими факти и критерии и в никакъв случай не следва да се презюмира преценката на същите в съответствие с чл. 27, ал. 2 ЗАНН без да се възможно да се установи това.

В мотивите на НП относно определяне размера на санкцията, е посочено следното:

„При определяне на размера на наказанието взех предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения, свързани с прилагането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. С цел постигането на предупредителния и превантивен ефект на наказанието към спазване на установения ред, съгласно чл. 12 ЗАНН, отчитайки имущественото състояние на задълженото лице, считам, че размерът на наказанието следва да бъде определен под средния размер, установено от закона.”

Посочените общи съображения като мотиви съдържат описание на елементите по чл. 27, ал. 2 вр. чл. 12 от ЗАНН, въз основа на които следва да се определи наказанието, но не могат да се приемат като мотиви за определянето на конкретната санкция, защото не съдържат преценка на обективно съществуващи факти и обстоятелства,

относими към определянето на размера на имуществената санкция от 5 000 лв. при определен от закона минимален размер от 2 000 лв. и максимален от 50 000 лв. Изложените мотиви в НП биха могли да се отнесат за всеки размер на такава санкция по-малък от 25 000лв., с оглед на което и не съставляват конкретна преценка за наложената санкция от 5 000 лв.

По тези съображения, като е изменил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. Решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение от 21.04.2010г., постановено по н.а.х.д. № 1763/2010г. на С районен съд, Наказателна колегия, 23-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.